

Recensie: Dimitri Vegas and Like Mike*1/2

Sportpaleis Merksem
vrijdag 15 december 2017

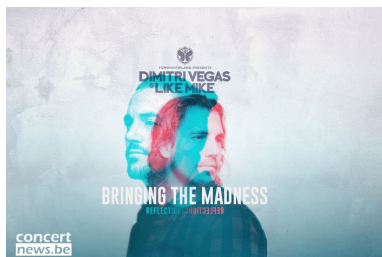

foto © Live Nation Belgium

Recensie:

Zo'n vaart als vorig jaar liep het niet met de ticketverkoop van Dimitri Vegas & Like Mike in het Sportpaleis. Het toont aan dat het dj duo mogelijks op zijn retour is. Kijken we naar de charts dan kwam All Aboard niet verder dan de tipparade, bleef Crowd Control steken op de 37ste plaats als hoogste notering, en He's a pirate (met dank aan Hans Zimmer) op 35 dit jaar. Enkel Complicated, een samenwerking met David Guetta en Kiiara haalde de vierde stek in de hitlijst. Als je vier nummers uitbrengt en maar eentje weet daarvan te scoren, kan je stellen dat de oogst wat aan de magere kant is. Terwijl de tickets vorig jaar voor de vier shows in het Sportpaleis van de broers uit Willebroek als zoete broodjes verkochten, was dat dit jaar niet het geval. De twee die ook dit jaar blijven steken op 2 in de populariteitspoll van DJ Mag (verder heeft die top 100 niets te maken met hoe goed of hoe slecht je als dj bent) moesten een zware promocampagne voeren, met metershoge affiches aan de liften van Antwerpen Centraal én een beiaardconcert. Uiteindelijk bleek vooral het vrijdagavondpubliek af te haken. Zowel voor de eerste show (17.000 verkochte tickets waardoor er heel wat gaten te zien waren, voornamelijk op het balkon) als de derde (met 15.000 verkochte tickets op 22 december blijft het balkon zelfs dicht) geraakten de shows niet uitverkocht. In totaal speelt Dimitri Vegas & Like Mike voor zo'n 73.000 fans terwijl de capaciteit 82.000 is.

Geen zin in een voorgerechtVoor een Sportpaleisbreed ledscherm dat wat deed denken aan dat van Lenny Kravitz' recentste optreden in de grootste zaal van het land, ook dat was aan de buitenzijden wat gebogen, trad Dimitri Vegas & Like Mike op. Refereren naar filmmuziek deden ze al vooraan in hun set met Jurassic Park. Het thema van die film hadden ze hertimmerd tot een dance-nummer terwijl we op het scherm een grote T-Rex te zien kregen én de legendarische poort waarop de naam van het park voor de gelegenheid vervangen was door die van het dj duo. En dat alles in hetzelfde lettertype. Wolfpack, Mattn en Kristian Nairn (Hodor uit Game of Thrones) kregen de 'eer' om het publiek op te warmen voor de hoofdact. Eerlijk? Veel verder dan enkele tientallen toeschouwers die dan al begonnen feesten, kwamen ze niet. Iedereen leek wel het voorgerecht te willen skippen om meteen aan het hoofdgerecht te beginnen.

No MC, no party Wat dan ook vooral opvalt â€œ dat geldt ook voor Tomorrowland overigens â€œ is dat een dj set tegenwoordig meer op volksmennerij lijkt dan dat het publiek spontaan aan het dansen slaat. Is er geen MC of doet ie even niks, dan zakt de boel in elkaar. Doen Dimitri Vegas & Like Mike niks op het podium, vragen ze niet om van links naar rechts te springen, een gat te maken in het middenplein, de handen in de lucht te gooien, â€¦ dan gebeurt er ook gewoon niks en staat het publiek wat doelloos voor zich uit te staren alsof iemand hun handje moet vasthouden voor ze aan het feesten kunnen slaan en anders niet weten wat te doen. Waar is de tijd dat wij gewoon naar een feestje gingen met een goeie dj en ons amuseerden omwille van de straffe mix, omdat ie het publiek perfect aanvoelde, omwille van de verzoeknummers die gespeeld werden, â€¦ Wij hadden nooit MC's nodig in onze jeugdijaren om ons te amuseren laat staan mensen die ons moesten vertellen wat te doen. Het levert dan ook een zeer hobbelige spanningsboog op van

deze show, een waarbij het publiek opgezweept wordt en we een zeer uitgelaten sfeer te zien krijgen waarop die enkele seconden later weer als een pudding in elkaar zakt, en dat op repeat. Vermoeiend om vast te stellen? Absoluut!

Steve Angello The Hum, Narcotic (een classic!), en Welcome to the jungle staan vooraan in de set. In de nok hangen over de lengte van het middenplein 4 rechthoekige constructies met ledschermen en spots aan de buitenkant, binnenin ledtubes die op en neer en schuin kunnen hellen, CO2-jets die naar beneden spuiten en bovenaan enkele vlammenwerpers. Die zijn te zien wanneer het ganse gevaarte in het begin van de show naar beneden komt en op slechts enkele meters boven de hoofden van de fans op het middenplein blijft hangen. Er zijn ook CO2-jets en vlammenwerpers op het podium, aan de balkons zijn er CO2-jets aangebracht die horizontaal hun gas de ruimte inblazen naast enkele spots die telkens afgewisseld worden door een stroboscoop. Verder heeft Dimitri Vegas & Like Mike veel minder vuurwerk dan vroeger mee. Hearts 'Alone' horen we in de balladversie meegekeeld worden waarna de song opentrekt tot pure EDM. De dj's kruipen vervolgens in een rechthoekig zwevende dj booth waarop ze boven het middenplein een retroset laten horen die verwijst naar de beginjaren van Tomorrowland. Met If I lose myself van OneRepublic, Otto Knows Million Voices, Somebody that I used to know van Gotye, hun eigen Ocarina, en One van Swedish House Mafia onder andere die niet mochten ontbreken. Ook hier viel op dat het enthousiasme van het publiek niet zelden in elkaar zakke, ook toen Steve Angello die nog deel uitmaakte van het legendarische trio Swedish House Mafia als special guest mee plaatjes kwam draaien naar het einde van de show toe. Of dat publieksenthousiasme dat constant inzakte te maken heeft met de vermoeidheid aan het einde van de school/werkweek, de tracklist, sommige songs die te lang gespeeld werden, andere te kort en de dj's die om de haverklap stoppen met draaien om het publiek extra op te poken? We vermoeden dat het een combinatie van dat alles is. Zeer benieuwd dus of Dimitri Vegas & Like Mike het nog eens 5 jaar kunnen uitzingen in het Sportpaleis ...
< Bert Hertogs >Â Â